

Sygn. akt I C 3605/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Sroczyński

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Operacz - Nizioł

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2016 roku w I.

na rozprawie

sprawy z powództwa H. K.

przeciwko M. D.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.768,18 zł (tysiąc siedemset sześćdziesiąt osiem złotych 18/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 marca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 901,68 zł (dziewięćset jeden złotych 68/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 15,00 zł (piętnaście złotych 00/100) tytułem brakującej opłaty od pozwu.

SSR Marcin Sroczyński

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 kwietnia 2014 roku powódka H. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. D. kwoty 1.450 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2014 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż pozwany w latach 2009-2013 roku prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...). Powódka złożyła u pozwanego zamówienie na zestaw kuchenny oraz jego montaż. Powódka uściła cenę, która wynosiła 21.000,00 zł. W związku z opóźnieniem wykonania umowy przez pozwanego powódka skierowała do niego wezwanie w tym przedmiocie. W odpowiedzi na nie otrzymała oświadczenie zawierające zobowiązanie do wykonania prac w terminie do 29 listopada 2011 roku. W związku z ujawnieniem się wad zestawu kuchennego zakupionego u pozwanego i zamontowanego przez niego powódka niezwłocznie powiadomiła o nich pozwanego – uczyniła to również w formie pisemnej, żądając zgodnie z treścią normy stanowiącej przez art. 8 ust.1 Ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego jego naprawy lub ewentualnej wymiany na nowy. Powódka wskazała przy tym ich wady i ich zakres (odchodzenie okleiny na szafce typu cargo po lewej stronie piekarnika, skurczenie osłony listwy za płytą grzejną oraz zawilgocenia blatu spowodowanego brakiem odpowiedniego zabezpieczenia przestrzeni między blatem, a zlewozmywakiem, niestabilności stołu, nierówności szafek. Pozwany nie ustosunkował się do żądania powódki w terminie zakreślonym przez art. 8 ust.3 wskazanej Ustawy, a tym samym zgodnie z jego treścią uznał je

za uzasadnione. W związku z brakiem reakcji pozwanego na powyższą reklamację zostały skierowane do niego dwa kolejne wezwania zawierające żądanie usunięcia wskazanych wad w terminie 14 dni od doręczenia pisma. Pozwany w zakreślonym terminie nie uczynił jednak zadość wskazanym powyżej żądaniom. W odpowiedzi na powyższe strona pozwana przesłała pismo wraz z załączoną notatką służbową, z którego treści wynikało, że nie umożliwiono im oględzin wad rzeczy, które to twierdzenie nie polega na prawdzie, a nadto że kwestionuje ona żądanie pozwu. W związku z powyższymi działaniami pozwany został wezwany zgodnie z art. 8 ust.4 wskazanej Ustawy do obniżenia ceny i jej zapłaty do dnia 9 marca 2014 roku. Pozwany nie zastosował się do przedmiotowego wezwania do dnia dzisiejszego. W związku ze wskazanymi wadami rzeczy jej wartość uległa obniżeniu łącznie o kwotę 1.450 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 maja 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Nc 1380/14 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu nakazał aby pozwany zapłacił na rzecz powódki kwotę dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

Od przedmiotowego nakazu sprzeciw złożył pozwany wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, iż usterki ujawnione przez powódkę wynikają ze złej eksploatacji, a kuchni nie udostępniono do oględzin.

Pismem z dnia 12 sierpnia 2016 roku powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 318,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2014 roku do dnia zapłaty i wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 1.768,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2014 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazała, iż w związku z treścią opinii biegłego zaistniały przesłanki do modyfikacji żądania pozwu. Pozwany nie uznał modyfikacji pozwu i wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 9 września 2011 roku powódka złożyła u pozwanego M. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) zamówienie nr (...) na zakup i montaż zestawu kuchennego PATI KOLOR z terminem realizacji zamówienia 14-24 października 2011 roku. Wartość zamówienia została określona na kwotę 21.100 zł. (...) zostały zamontowane w domu powódki w dniu 29 listopada 2011 roku. Powódka zapłaciła za przedmiotowe meble kuchenne.

Dowód: zamówienie z dnia 9 września 2011 roku k. 13, projekt mebli k. 16-23,

faktura VAT nr (...) z dnia 8 listopada 2011 roku k. 12

Pismem z dnia 20 czerwca 2013 roku powódka wezwała pozwanego w trybie art. 8 ust. 1 Ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego i wniosła o doprowadzenie zakupionego towaru do stanu zgodnego z umową poprzez usunięcie niezgodności, bądź wymianę towaru na nowy. Jako uszkodzenia wskazała odchodzić okleiny na szafce typu cargo po lewej stronie piekarnika i na drzwiach zmywarki po prawej stronie piekarnika, skurczenie osłony listwy za płytą grzejną oraz zawilgocenia blatu spowodowanego brakiem odpowiedniego zabezpieczenia przestrzeni pomiędzy blatem a zlewozmywakiem oraz odpowiedniego zabezpieczenia tej przestrzeni przed ponownym zawilgoceniem, niestabilność stołu, wyrównanie drzwi szafek. Pismem z dnia 30 lipca 2013 roku i 30 września 2013 roku powódka ponowiła wezwanie. W odpowiedzi na wezwanie z dnia 30 września 2013 roku, doręczone pozwanemu w dniu 7 października 2013 roku, pozwany przy piśmie z dnia 6 listopada 2013 roku przedłożył notatkę służbową sporządzoną w dniu 25 października 2013 roku na okoliczność braku możliwości dokonania oględzin mebli kuchennym.

Dowód: reklamacja zestawu kuchennego z dnia 20 czerwca 2013 roku k. 27,

wezwanie do spełnienia świadczenia z dnia 30 lipca 2016 roku k. 29-30,

wezwanie do spełnienia świadczenia z dnia 30 września 2013 roku k. 32-34,

pismo pozwanego z dnia 6 listopada 2013 roku k.35-36, zeznania świadka

B. K. k. 74-75, zeznania powódki w charakterze strony k.76-77

Pismem z dnia 16 listopada 2013 roku powódka poinformowała pozwanego, iż na podstawie art. 8 ust.3 Ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego w sposób milczący uznał jej roszczenie. W odpowiedzi na powyższe pismem dnia 10 grudnia 2013 roku pozwany poinformował powódkę, iż jej reklamacja jest bezzasadna ponieważ uszkodzenia przez nią przedstawione wynikają ze złej eksploatacji, wpływy wysokiej temperatury oraz długotrwałego czynnika wodnego również w postaci pary. Pozostałe wynikają z regulacji, która w ogóle nie podlega reklamacji. Pismem z dnia 1 marca 2014 roku powódka wezwała pozwanego na podstawie art. 8 ust. 4 Ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego do obniżenia ceny o kwotę 4.000,00 zł i wezwała do zapłaty kwoty 4.000,00 zł w terminie do dnia 9 marca 2014 roku. Wezwania okazało się bezskuteczne.

Dowód: pismo z dnia 16 listopada 2013 roku k. 37-38, pismo z dnia

10 grudnia 2013 roku k. 39, wezwana z dnia 1 marca 2014 roku k. 40

W trakcie oględzin w dniu 31 lipca 2015 roku biegły sądowy stwierdził występowanie wad mebli polegających na miejscowym skurczeniu i odspojeniu folii od płyty (...) na wąskich płaszczyznach frontów meblowych sąsiadujących z piekarnikiem, miejscowym skurczeniu i odspojeniu folii od płyty (...) na wąskich płaszczyznach frontów meblowych nad blatem roboczym, deformację maskującej listwy PCV na styku blatu roboczego i ściany w sąsiedztwie płyty grzejnej (kuchenki gazowej), zawilgoceniu i spęcznieniu blatu roboczego w sąsiedztwie zlewozmywaka, ugięciu blatu stołu o 2 mm w środku jego długości (wymiary stołu 1500 x 900x 750 mm), niestabilność stołu, przechył piekarnika w stosunku do reszty mebli, nieprecyzyjnym ustawieniu frontów meblowych w szafkach wiszących. Wynikiem złej eksploatacji była wada polegająca na miejscowym skurczeniu i odspojeniu folii od płyty (...) na wąskich płaszczyznach frontów meblowych nad blatem roboczym w miejscu użytkowania czajnika elektrycznego, a zawilgocenie i spęcznienie blatu roboczego w sąsiedztwie zlewozmywaka, gdyż została spowodowana długotrwałym i częstokrotnym działaniem wody. Konstrukcja stołu jest niedostosowana do jego funkcji użytkowych – stół jest niestabilny, wahlwy, nierówny. Wady związane z przechyłem piekarnika w stosunku do reszty mebli i nieprecyzyjnym ustawieniu frontów meblowych w szafkach wiszących związane są z koniecznością regulacji w trakcie eksploatacji. Natomiast zbyt bliskie sąsiedztwo frontów szafek w obrębie piekarnika skutkowało miejscowym skurczeniu i odspojeniu folii od płyty (...) na wąskich płaszczyznach frontów meblowych sąsiadujących na skutek działania wysokiej temperatury powietrza z piekarnika. Biegły również wskazał, iż meble stanowiące przedmiot umowy łączącej strony prezentują po części wady eksploatacyjne, konstrukcyjne i materiałowe, co obniży ich cenę o 10% w tym 1,62 % wynika z wad eksploatacyjnych, 8,11% wynika z wad konstrukcyjnych i 0,27% wynika z wad materiałowych.

Dowód: opinia z dnia 16 sierpnia 2015 roku k. 93-96, opinia uzupełniająca z dnia

17 lutego 2016 roku k. 118-119

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty, których wiarygodność nie była kwestionowana, zeznaniom świadka B. K. i zeznaniom powódki w charakterze strony oraz opinii biegłego sądowego M. N.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka i powódki, albowiem zeznania te korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie w postaci dokumentów. Sąd podzielił także ustalenia biegłego sądowego, albowiem biegły w sposób jasny i rzeczowy uzasadnił swoją opinię.

Powódka jako podstawę swego żądania wskazała na regulację art. 8 ust. 1 i 4 Ustawy z dnia 27 lipca 2016 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 8 ust.1 Ustawy jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z

umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia. Natomiast jak wynika z treści art. 8 ust. 4 tej Ustawy jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia. Przepis art. 8 powyższej Ustawy przewiduje sekwencję (kolejność) uprawnień nabywcy, w tym w pierwszej kolejności żądanie nieodpłatnej naprawy towarów lub ich wymiany, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Dopiero w razie niezaspokojenia tych roszczeń otwiera się możliwość wykonania kolejnych uprawnień przez zamawiającego, tj. obniżenia ceny bądź odstąpienia od umowy, przy czym wybór pomiędzy tymi uprawnieniami należy również do kupującego. Przesłankami umożliwiającymi skorzystanie z uprawnienia do obniżenia ceny bądź odstąpienia od umowy jest brak uprawnienia do naprawy bądź wymiany lub niewykonanie przez sprzedawcę zgłoszonego żądania w rozsądnym terminie, lub niewykonanie przez sprzedawcę żądania konsumenta bez spowodowania znacznej niedogodności dla konsumenta.

W stanie faktycznym sprawy powódka pismem z dnia 20 czerwca 2013 roku wezwała pozwanego w trybie art. 8 ust. 1 Ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego i wniosła o doprowadzenie zakupionego towaru do stanu zgodnego z umową poprzez usunięcie niezgodności, bądź wymianę towaru na nowy. Powódka żądanie ponowiła pismem z dnia 30 lipca 2013 roku i 30 września 2013 roku. Pismo z żądaniem pozwany odebrał w dniu 7 października 2013 roku k.34 i przy piśmie z dnia 6 listopada 2013 roku przedłożył notatkę służbową sporządzoną w dniu 25 października 2013 roku na okoliczność braku możliwości dokonania oględzin mebli kuchennych. Pozwany przedłożył pismo z dnia 18 października 2013 roku, iż w dniu 25 października 2013 roku będzie u powódki lecz do tego pisma nie przedłożył dowodu jego doręczenia k. 60. Tym samym z uwagi na naruszenie terminu określonego w art. 8 ust.3 wskazanej Ustawy, zgodnie z którym jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust.1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione. Powódka wskazała również, iż pozwany przyjeżdżał celem dokonania oględzin mebli wówczas gdy nie było to uzgodnione jak również, iż żąda zapłaty albowiem nie ufa już pozwanemu k.77.

Okolicznością bezsporną w sprawie było, iż powódka zapłaciła pozwanemu kwotę 21.000,00 zł za wykonanie mebli kuchennych. Biegły sądowy w treści swej opinii wskazał, iż wartość mebli uległa obniżeniu o 10% w tym 1,62 % wynika z wad eksploatacyjnych co odpowiada kwocie 341,82 zł, 8,11% wynika z wad konstrukcyjnych co odpowiada kwocie 1.711,21 zł i 0,27% wynika z wad materiałowych, co odpowiada kwocie 56,97 zł. Suma wad konstrukcyjnych i materiałowych wyniosła 1.768,18 zł. Sąd oddalił wnioszek pozwanego o dokonanie oględzin mebli przy udziale Sądu, albowiem były one przedmiotem oględzin dokonanych przez biegłego. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.768,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 marca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (punkt pierwszy wyroku). Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania odsetek ustawowych w sposób wskazany w pozwie z uwagi na treść zmiany Ustawy kodeks cywilny z dniem 1 stycznia 2016 roku i wprowadzenia odsetek ustawowych za opóźnienie. Zgodnie z art. 56 Ustawy z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach płatności w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw zgodnie z którym do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Z dniem 1 stycznia 2016 roku na podstawie wskazanej ustawy wprowadzono odsetki ustawowe za opóźnienie (punkt drugi wyroku). O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. § 6 pkt.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zw. § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie. Na koszty te składa się opłata sądowa od pozwu w kwocie 73 zł, koszt zastępstwa procesowego adwokata w kwocie 617 zł i koszt opinii biegłego sądowego w kwocie 211,68 zł. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 901, 68 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt trzeci wyroku). Również na podstawie art.

130³§2 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Inowrocławiu kwotę 15 zł tytułem brakującej opłaty od dochodzonej kwoty 318,18 zł (punkt czwarty wyroku).

SSR Marcin Sroczyński